

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
Ε' ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ώσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας)
(Μάρκ. ι' 32 - 45)
29 Μαρτίου 2015

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅσο πλησίαζε ὁ καιρός γιά τό ἐκούσιο πάθος του, τόσο καί πιό καθαρά μιλοῦσε γι' αὐτό πρός τούς μαθητές του. Καί ἡ Ἐκκλησία μας, ὅσο πλησιάζουμε στίς ἅγιες ἡμέρες, τόσο καί μᾶς μιλάει καί μᾶς προετοιμάζει γιά τά ἅγια Πάθη τοῦ Σωτῆρος. Ἔτσι καί τό σημερινό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα εἶναι τό προμήνυμα τῶν ἀγίων ἡμερῶν πού μᾶς ἔρχονται.

Ἐκεῖνο τόν καιρό πῆρε ὁ Ἰησοῦς τούς δώδεκα μαθητές του κι ἀνέβαιναν στά Ἱεροσόλυμα • κι ἄρχισε νά τούς λέγει ἐκεῖνα πού ἔμελλαν νά τοῦ συμβοῦν, ὅτι ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου θά παραδοθεῖ στούς ἀρχιερεῖς καί γραμματεῖς καί θά τόν καταδικάσουν σέ θάνατο καί θά τόν παραδώσουν στή ρωμαϊκή ἐξουσία καί θά τόν ἐμπαίξουν καί θά τόν μαστιγώσουν καί θά τόν φτύσουν καί θά τόν σκοτώσουν καί τήν τρίτη ἡμέρα θ' ἀναστηθεῖ. Καί τόν πλησιάζουν ὁ Ἰάκωβος κι ὁ Ἰωάννης, οἱ γιοῖ τοῦ Ζεβεδαίου, καί τοῦ λέγουν • Διδάσκαλε, θέλουμε νά μᾶς κάνεις ὅ,τι θά ζητήσουμε. Κι ἐκεῖνος τούς εἶπε • τί θέλετε νά σᾶς κάνω; κι ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν • Δός μας νά καθίσουμε, τότε πού θά δοξασθεῖς, ἕνας στά δεξιά σου κι ἕνας στ' ἀριστερά σου. Κι ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε: Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε. Μπορεῖτε νά πιεῖτε τό ποτήρι πού ἐγώ πίνω καί νά βαπτισθεῖτε τό βάπτισμα πού ἐγώ βαπτίζομαι; Κι ἐκεῖνοι τοῦ εἶπαν • Μποροῦμε. Τότε ὁ Ἰησοῦς τούς εἶπε • Τό ποτήρι πού ἐγώ πίνω θά τό πιεῖτε, καί τό βάπτισμα πού ἐγώ βαπτίζομαι θά τό βαπτισθεῖτε μά τό νά καθήσετε στά δεξιά μου καί στ' ἀριστερά μου δέν εἶναι στήν ἐξουσία μου νά τό δώσω, μά ἀνήκει σ' ἐκείνους γιά τούς ὁποίους εἶναι ἐτοιμασμένο. Κι ὅταν ἄκουσαν οἱ δέκα, ἄρχισαν νά ἀγανακτοῦν μέ τόν Ἰάκωβο καί τόν Ἰωάννη. Κι ὁ Ἰησοῦς τούς κάλεσε κοντά του καί τούς εἶπε • Σᾶς εἶναι γνωστό πῶς ἐκεῖνοι πού στόν ἔξω κόσμον νομίζουν πῶς εἶναι ἀρχοντες, αὐτοῖ ὑποδουλώνουν τούς ἀνθρώπους καί τούς ἔχουν στήν ἀπόλυτη ἐξουσία τους. Ὅμως δέν θά 'ναι ἔτσι σέ σᾶς, ἀλλ' ἂν κάποιος θέλει νά γίνεῖ μέγας μεταξύ σας, θά 'ναι ὑπηρετῆς σας, κι ἂν κάποιος ἀπό σᾶς θέλει νά γίνεῖ πρῶτος, θά 'ναι ὄλων σας δοῦλος. Γιατί κι ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου δέν ἦρθε γιά νά ὑπηρετηθεῖ, μά γιά νά ὑπηρετήσῃ καί νά δώσει τήν ψυχή του γιά νά λυτρωθοῦνε πολλοί.

Κι ἔγινε σ' αὐτή τήν προσευχή τῶν δύο μαθητῶν ὅ,τι γίνεται στίς προσευχές πολλῶν ἀνθρώπων δέν λαβαίνουν ἐκεῖνα πού ζητᾶνε κι εἶναι σάν ν' ἀκοῦνε τήν ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ. «Δέν ξέρετε τί ζητᾶτε». Πραγματικά, πολλοί ἀπό μᾶς δέν ξέρουμε τί ζητᾶμε ἀπό τό Θεό καί πῶς τό ζητᾶμε. Γιατί καί τά δύο αὐτά ἔχουνε σημασία γιά τήν προσευχή, νά ξέρουμε τί ζητᾶμε καί πῶς νά τό ζητᾶμε. Αφοῦ καί στούς ἀνθρώπους τούς ἐπίσημους καί τούς μεγάλους προσέχουμε τί θά τούς ζητήσουμε καί πῶς θά τούς μιλήσουμε. Δέν ξέρουμε νά προσευχομάστε, γι' αὐτό κι οἱ Ἀπόστολοι κάποτε εἶπαν στόν Χριστό «Κύριε, δίδαξέ μας πῶς νά

προσευχόμαστε». Τότε ο θεϊός διδάσκαλος δίδαξε τούς μαθητές του κι όλους τούς χριστιανούς τό «Πάτερ ήμῶν...».

Στό «**Πάτερ ήμῶν...**», ἔχουμε ἕναν τέλειο τύπο προσευχῆς. Ἐκεῖ πρῶτα βλέπουμε πῶς ὁ Θεός εἶναι πατέρας μας κι ἐμεῖς εἶμαστε παιδιά του. Αυτό ἀμέσως γεννάει μέσα μας ἐλπίδα κι ἐμπιστοσύνη σ' ἐκεῖνον πού προσευχόμαστε. Ποιός πατέρας δέν ἀκούει τί τοῦ ζητᾶνε τά παιδιά του; Κι ὅταν τά παιδιά ζητᾶνε ψωμί, ποιός πατέρας τούς δίνει πέτρες; Κι ἂν αὐτό δέν γίνεται μέ τούς ἀνθρώπους, πῶς πολὺ δέν γίνεται μέ τόν Θεό πού εἶναι καλός πατέρας. Ἐπειτα σέ μιά σειρά ἀπό αἰτήματα βλέπουμε στό «**Πάτερ ήμῶν...**», τί πρέπει νά ζητᾶμε ἀπό τόν οὐράνιο Πατέρα μας. Πρῶτα ὅσα εἶναι γιά τή δόξα τοῦ Θεοῦ, ἔπειτα ὅσα εἶναι γιά τήν ὑλική καί σωματική μας συντήρηση, κι ὕστερα ὅσα εἶναι γιά τήν πνευματική μας προκοπή καί τήν ψυχική μας σωτηρία.

Στό «**Πάτερ ήμῶν...**», ὁ Ἰησοῦς Χριστός μᾶς δίδαξε, ὅχι μόνο τί νά ζητᾶμε ἀπό τόν οὐράνιο πατέρα μας, μά καί πῶς νά τό ζητᾶμε. Οἱ δύο μαθητές, ὁ Ἰάκωβος κι ὁ Ἰωάννης, διατύπωσαν τό αἴτημά τους μέ ἀξίωση «**θέλουμε...**», εἶπαν στόν διδάσκαλο. Ὅχι μόνο πῶς δέν ἤξεραν τί ζητοῦσαν, μά δέν τό ζητοῦσαν μέ καλό τρόπο. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός στό «**Πάτερ ήμῶν...**» μᾶς ἔμαθε νά ζητᾶμε νά γίνει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, νά προσευχόμαστε στόν οὐράνιο Πατέρα καί νά λεμέ• «γενηθήτω τό θέλημά σου». Μά πολλοί ἀπό μᾶς, ὅταν προσευχόμαστε, ζητᾶμε νά γίνει τό δικό μας θέλημα, καί λέμε κι ἐμεῖς σάν τούς δύο μαθητές «θέλουμε...». Ὅμως ποιός μπορεῖ ἀπό μᾶς νά ξέρει καί νά ἔναι σίγουρος πῶς αὐτό πού θέλει, αὐτό εἶναι κι ἐκεῖνο πού πρέπει; Γιατί αὐτό εἶναι τό δύσκολο νά θέλεις ἐκεῖνο πού πρέπει. Μόνο ὁ Θεός ξέρει καί θέλει ἐκεῖνο πού πρέπει γιά τούς ἀνθρώπους, τή σωτηρία τους. Πολλά πράγματα ἐπιθυμοῦμε στή ζωή μας, μά δέν εἶναι ὅλα ἐκεῖνα πού θέλει ὁ Θεός, ἐκεῖνα πού πρέπει, ἐκεῖνα πού μᾶς ὀδηγοῦνε στή σωτηρία μας καί μᾶς βοηθᾶνε νά καταλάβουμε τήν ἀλήθεια. Τά περισσότερα ἀπό κεῖνα πού θέλουμε οἱ ἄνθρωποι, ἀντί νά μᾶς ὠφελοῦνε μᾶς βλάπτουν γι' αὐτό ὅταν προσευχόμαστε, ἄς μή λέμε «**θέλουμε...**», ἀλλά νά παρακαλοῦμε νά γίνει τό θεῖο θέλημα. Ἐτσι δέν κινδυνεύουμε ποτέ νά μήν ἀκουστοῦν οἱ προσευχές μας καί δέν ὑπάρχει φόβος ν' ἀκούσουμε τό «δέν ξέρετε τί ζητᾶτε».

Ὅταν στήν προσευχή μας, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ζητᾶμε νά γίνει τό θεῖο θέλημα, εἶμαστε βέβαιοι πῶς καί τί ζητᾶμε ξέρουμε καί πῶς μέ καλό τρόπο τό ζητᾶμε. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μᾶς ἔδωσε κι αὐτό τό μάθημα, ὅταν σάν ἄνθρωπος προσευχότανε στόν οὐράνιο Πατέρα πρῖν ἀπό τό Πάθος του: «Πατέρα μου», ἔλεγε, «ἄς μή γίνει τό δικό μου θέλημα, ἀλλά τό δικό σου». Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ἰ. Κ.